

Sedmdesátá léta. Po opatrných začátcích jsme s FOLK & COUNTRY KLUBEM obsadili v Malostranské besedě všechny večery. Folk, country, bluegrass, trampská píseň (a taky tradiční jazz, na který se chodilo tancovat). Začínal tady kdekdo: Banjo Band Ivana Mládka, Marsyas, Taxmeni, Schovanky, Blátotlačky nebo Pacifik, Chudinkové nebo **Toronto**. Na trampské pořady chodilo do Malostranské besedy poměrně specifické publikum: trampové z Brd. Poznali jsme je podle toho, že přicházeli na koncert vzorně trampsky ustrojení a v kanadách a vyznačovali se korálkovou broží. Tahle poznávací věc zřejmě vznikla jako reakce na zákroky Veřejné bezpečnosti, kdy orgáni strhávali trampům na nádraží v Bráníku osadní domovenky. (V tramvaji jste mohli vidět desperády s třemi patentkami na rukávě, na které si domovenku přicvakli až ve vlaku.) Recitály skupiny Toronto (pro neználky – při normalizační štvanci na anglické názvy se musela přejmenovat na Brontosaurusy) vládla v sále zvláštní atmosféra: Honza Nedvěd byl tehdy pro Brdíky Bůh. A každá mladá osada si zvolila jednu z jeho písní za osadní hymnu. Zazněla píseň a dva stoly vlevo se postavily do pozoru. Brontosauři zpívali další a to už stál zase jiný stůl. A nakonec přišlo několik písní, kdy už stál v pozoru celý sál. Nemohu to potvrdit, ale říkalo se, že vždy, když to v sobotu začalo na Brdech, stály v pozoru i stromy.

Skupina Toronto nikoliv v Malostranské besedě nýbrž na Portě. Vlevo Jan Nedvěd, úplně vpravo jeho bratr překvapivě za kontrabasem. Uprostřed skrytý za hmatníkem dvanáctky a překvapivě s banjem Petr Zadina. Zpěvačku ukradli říčanské folkové kapele Ještěři. (Taky se ještě dlouho z hledišť ozývalo „Ještěrka umí!“) Nevím přesně, jestli se na téhle fotografii jmenuje ještě Tosková nebo už Tichotová.